

PRENUMERATA

kwartalnas:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 55 gr.

Tabularyczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych doku-
mentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 71. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Oficerskiego Orderu Odrodzenia Polski.

Obwieszczenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 14 lutego 1931 r., Nr. 12, poz. 57).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych

71.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 137) oraz ustawy z dnia 28 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 255) nadaje

KRZYŻ OFICERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

b. p. Eljaszowi Kirszbraunowi, kupcowi, prezesowi rady gminy żydowskiej w Warszawie i radnemu st. m. Warszawy, za zasługi położone dla Państwa.

Warszawa, dnia 23 lutego 1931 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) W. Sławek.

OBWIESZCZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 21 stycznia 1931 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 642) ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 sierpnia 1927 r. o odpowiedzialności Skarbu Państwa za przesyłki pocztowe, telegramy i rozmowy telefoniczne w obrocie wewnętrznym (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 679), z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 378) i z dnia 29 listopada 1930 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 642), oraz z uwzględnieniem zmian, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) i z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26).

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Boerner.

Załącznik do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (poz. 57).

USTAWA

z dnia 3 czerwca 1924 r.

o poczcie, telegrafii i telefonii.

Art. 1.

Zakładanie, utrzymywanie i eksploatacja urządzeń pocztowych, telegraficznych i telefonicznych jest wyłącznym prawem Państwa.

Władzą, powołaną do wykonywania tego prawa, jest Minister Poczt i Telegrafów.

W rozumieniu niniejszej ustawy, o ile to nie jest inaczej zaznaczone, wyrażenia telegraf i telefon oznaczają także radjotelegraf, radjotelefon, radjofon.

Art. 2.

Prawo wyłączności państwowej co do poczty obejmuje w szczególności przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie:

- listów i kartek pocztowych;
- czasopism i wydawnictw, wychodzących przynajmniej 12 razy do roku.

Postanowienie to dotyczy także tego rodzaju przesyłek, pochodzących z zagranicy.

Art. 3.

Postanowieniom art. 2 nie podlegają:

- listy tak zamknięte, jak i otwarte, czasopisma i wydawnictwa, przesyłane za pośrednictwem umyślnego posłańca, o ile ani przesyłający, ani przenoszący nie trudnią się zawodowo zbieraniem, przynoszeniem i doręczaniem tych przesyłek, a posłaniec przenosi lub przewozi listy, czasopisma i wydawnictwa od jednej tylko osoby i w drodze powrotnej przesyłek takich dla innych osób nie zabiera;
- czasopisma i wydawnictwa po roku od ich wydania.

Art. 4.

W obrębie tej samej miejscowości dozwolone jest wysyłanie listów tak zamkniętych, jak i otwartych przez umyślnych posłańców; nie wolno jednak bez osobnego zezwolenia Ministra Poczt i Telegrafów otwierać zakładów dla rozsyłki wymienionych przesyłek.

Rozsyłka czasopism i wydawnictw w obrębie tej samej miejscowości lub w obrębie 15 klm od miejsca wydania nie podlega zastrzeżeniu na rzecz Państwa.

Art. 5.

Listów tak zamkniętych, jak i otwartych, pochodzących od różnych osób lub adresowanych do różnych osób, nie wolno wysyłać jako zbiorową przesyłkę bez względu na to, czy przewozi jej dokonywa się pocztą, czy też w inny sposób.

Art. 6.

Poza czynnościami, zastrzeżonymi wyłączności (art. 2), Minister Poczt i Telegrafów ma prawo rozszerzyć działalność poczty na paczki i inne przedmioty, nadające się do transportu pocztowego, na przewóz osób i ich bagaży oraz na przekazywanie pieniędzy.

Art. 7.

Prawo wyłączności państwowej co do telegrafu i telefonu obejmuje: zakładanie, utrzymywanie i eksploatację wszelkich urządzeń elektrycznych, służących do wysyłania, odbierania i przyjmowania wiadomości na odległość.

Postanowienie to dotyczy także wysyłania, odbierania i przyjmowania wiadomości na drodze elektrycznej w stosunkach z zagranicą.

Art. 8.

Minister Poczt i Telegrafów jest upoważniony do udzielania, w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych, w zakresie ich kompetencji, osobom fizycznym i prawnym koncesyj na zakładanie i eksploatację, a także zezwoleń na posiadanie i używanie urządzeń telegraficznych, telefonicznych, radjotelegraficznych i radjotelefonicznych, pod warunkami, określonymi w każdym poszczególnym wypadku koncesji

lub zezwolenia, oraz do wyrażenia zgody na cedowanie tych koncesyj i zezwoleń.

Jeżeli chodzi o urządzenia telegraficzne i telefoniczne, niezbędne dla potrzeb ruchu na kolejach prywatnych, Minister Poczt i Telegrafów winien udzielić koncesji w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

Urządzenia koncesjonowane winien koncesjonariusz utrzymywać w dobrym stanie.

Wydzierżawienie lub sprzedaż Transatlantycznej państwowej stacji radjotelegraficznej dokonane być może tylko w drodze ustawodawczej.

Warunki udzielania zezwoleń na posiadanie i używanie radjostacji odbiorczych określi rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych. Zezwolenie takie może być cofnięte.

Minister Poczt i Telegrafów ma prawo kontroli, czy są dotrzymane warunki, pod którymi udzielono osobom prywatnym koncesji lub zezwolenia. Niedotrzymanie warunków, pod którymi udzielono koncesji lub zezwolenia, jako też naruszenie postanowień niniejszej ustawy uprawnia Ministra Poczt i Telegrafów do cofnięcia koncesji lub zezwolenia. Na żądanie Ministra Spraw Wewnętrznych lub Ministra Spraw Wojskowych, winien Minister Poczt i Telegrafów w takich wypadkach cofnąć koncesję.

Art. 9.

Zakładanie i używanie oddzielnych urządzeń telegraficznych i telefonicznych, potrzebnych dla własnych celów poszczególnym władzom i urzędom państwowym, odbywa się po uprzednim porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów.

Jednakowoż Minister Spraw Wojskowych może zarządzić we własnym zakresie zakładanie, utrzymywanie i używanie oddzielnych urządzeń telegraficznych i telefonicznych, służących do celów obrony Państwa i do celów służbowych. Ministrowie Poczt i Telegrafów i Spraw Wojskowych ustalą zasady i wypadki, w których władze wojskowe czynić to będą jedynie po porozumieniu się z zarządem Poczt i Telegrafu.

Minister Komunikacji zaś ma prawo zarządzać we własnym zakresie działania dla celów służbowych kolei państwowych zakładanie, utrzymywanie i używanie oddzielnych urządzeń telegraficznych, telefonicznych i sygnałowych na terenach kolejowych.

Utrzymywanie i zawieszanie przewodów telegraficznych i telefonicznych, należących do rozmaitych władz i urzędów państwowych, cywilnych i wojskowych, a zawieszonych na wspólnych słupach, jako też utrzymywanie słupów, odbywać się będzie na podstawie porozumienia Ministra Poczt i Telegrafów z innymi zainteresowanymi Ministrami, z zachowaniem zasady, że utrzymywanie wykonywa tylko jeden z zainteresowanych zarządów. Zasada ta nie wyklucza jednak samodzielnego działania organów każdego z zarządów przy usuwaniu zepsuć.

Wzajemne świadczenia władz i urzędów państwowych, wynikające z ustępu poprzedniego, ustali rozporządzenie zainteresowanych Ministrów.

Art. 10.

Bez koncesji wolno zakładać i utrzymywać w ruchu urządzenia telegraficzne i telefoniczne drutowe:

- właścicielom gruntów w obrębie granic jednego i tego samego gruntu lub między gruntami, od siebie oddzielenymi, a należącymi do tego samego właściciela, lub połączonymi we wspólnym zarządzie gospodarczym, o ile odległość ich od siebie nie przekracza 25 kilometrów w linii powietrznej i o ile przewody nie przechodzą przez drogę publiczną lub wodę publiczną; o zamierzonej budowie takich urządzeń winien właściciel gruntu donieść właściwej dyrekcji Poczt i Telegrafu, dołączając plan gruntu i budowy linii;

- właścicielom domów i zakładów przemysłowych w obrębie realności dla wewnętrznego użytku;

- okrętom dla wewnętrznego porozumiewania się.

Prawo kontroli nad takimi urządzeniami sprawuje Minister Poczt i Telegrafów.